

Stevan Sremac

Stevan Sremac, jedan od najznačajnijih i najčitanijih srpskih realističkih pisaca, rođen je u Senti, u Bačkoj, 11. novembra 1855. godine u zanatlijskoj porodici Avrama i Katicice, rođene Đorđević. U Senti je proveo rano detinjstvo i završio osnovnu školu. U šestoj godini ostaje bez majke, a kasnije, 1864. godine mu umire i otac. Brigu o njemu i braći preuzima ujak Jovan Đorđević, znameniti srpski istoričar i odvodi ih u Beograd na dalje školovanje. Stevan je, za razliku od braće, bio odličan učenik Prve beogradske gimnazije, željan nauke i znanja, a potom i vredan student istorijsko - filološkog odseka na Velikoj školi u Beogradu. Tokom studija bio je i dobrovoljac i učestvovao u ratu za oslobođenje Jugoistočne Srbije i Niša od Turaka.

Nakon studija je radio kao srednjoškolski profesor, prvo u Pirotu, potom Nišu i Beogradu.

Relativno kasno, 1888. godine Sremac je počeo da piše prozne hronike o ličnostima i događajima iz srpske prošlosti. U tim poetizovanim hronikama suprotstavlja slavnu prošlost "hudoj sadašnjosti". Prva hronika takve vrste je "Vladimir, kralj dukljanski", štampana u "Bosanskoj vili" pod pseudonimom "Senćanin".

Dugogodišnji život u Nišu za Sremca je bio period stvaralačke inkubacije, da bi po povratku u Beograd počeo da piše i realističnu prozu. 1893. godine započinje rad na satiričnim pripovetkama. Objavljuje pripovetke, humoristične koserije, podsmevajući se malim činovnicima - gulikožama, dogmatičnim učiteljima.

Ivkova slava je prva pripovetka koja je Sremcu donela ogromnu književnu slavu, a potom u listu "Brankovo kolo", 1896. godine, Sremac objavljuje i roman Karijera praktikanta Vukadina u 22 nastavka. Sledeće godine objavio je još dva nastavka i time kompletirao celinu. Roman će 1903. godine biti objavljen u nešto izmenjenoj verziji pod naslovom "Vukadin".

Pored mnoštva pripovedaka Sremac je napisao i "Popa Ćiru i popa Spiru", jedan od najboljih humorističkih romana u našoj knjižavnosti i "Zonu Zamfirovu", po mnogima njegovo najbolje komponovano delo.

Kao već istaknuti pisac u naponu snage, izabran je i za člana Srpske kraljevske akademije, ali je uskoro umro od infekcije, 20. avgusta 1906. godine u Sokobanji.

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.